

Резюме-експликация на творческия процес при реализацията на проектите за корици по пиеси на Шекспир

Да си позволявам да давам каквито и да е определения за Уилям Шекспир, би било най - малкото еретично, защото аз не съм изследовател на творчеството му, а негов плах интерпретатор. И то според собствените ми разбирания и културното ми ниво в момента.

За един художник, който се захваща да проектира оформление на поредица от корици по пиесите на Шекспир, (за предстоящо издание) , е предизвикателство да се пребори с доста тежкия и многопластов обем от метафори, притчи, легенди, афоризми и игри на думи закодирани в текстовете на гения.

Абсолютно съм убеден, че всеки който започва да се занимава с интерпретация на произведенията на Шекспир , трябва да има зад гърба си определен потенциал от жизнен опит , култура и ерудиция. Смятам, че не е по силите на един начинаещ творец , да се пребори с цялата амалгама от идеи , чувства и настроения в тези пиеси. За това се изисква натрупана информация, за да може да се осмислят всички драматургични линии на внушение.

Естествено, както във всяко творчество, творбите са разнолики. Има пиеси, които са по-скоро развлекателни и забавни, вероятно продиктувани от комерсиален интерес, но това не ги прави по-малко интересни и внушителни като идеи. Бих казал , че поначало, що се отнася до комедиите на Шекспир, то те се отличават с една особена искряща лекота на исказа , внушаващ оптимизъм и същевременно дълбоко от тях струи завоалиран сексуален подтекст, характерен за епохата на Възраждането.

Що се отнася до трагедиите , те по скоро са повод за извеждане на идеи и мисли за човека , духа, битието и съзнанието, независимо дали са хроники от историята или пиеси писани под влияние на общите литературни инвенции на Възраждането.

Каква е задачата на графичния дизайнер при работа върху пиесите на Шекспир? Според мен тя трябва да е насочена в две направления. От една страна да обедини всички творби визуално в една обща поредица и от друга страна, естествено да синтезира и предаде послание към читателя за есенцията на съответното произведение.

Винаги съм смятал, че правенето на корици на книги трябва да звучи като синтез на даденото произведение, да подчертава доминиращото послание на автора, без обаче да преразказва буквално съответната

история. Тя трябва да остане загадка за читателя,но да бъде възбудено неговото любопитство, за да разбере нейната същност.

Ето защо в тази художествена интерпретация, пред мен стоеше същата задача.

За общото оформление на поредицата, подходът ми беше да се реализира една по-строга линия на общото звучене, заради класика Шекспир,без да се преиграва с излишни графични акценти. По този начин на преден план се изнася същността на корицата,синтезирана в изображението,в което се поставя акцент на извеждане на основните тези на произведението.

Пластичните решения в тези корици са на принципа на колажа и са реализирани чрез компютърните технологии, с многопластово използване на графичните първоизточници и тяхното миксиране в една обща визия.

Разбира се , поради концепцията, че всяка корица сама по себе си има звученето на плакат на съответното произведение,в нея е необходимо да съществува и така наречения графичен виц,закодиран в самото изображение.

Воден от тези съображения, съм изградил серията от проекти за корици. Смятам, че не трябва да се реализира един графичен проект по първата идея, която ни хрумне. По простата причина , че тази идея не винаги е оригинална.Понякога тя е дежавю , понякога е реплика на нещо вече правено и поради това може да звучи банално. Художникът трябва да се пази от такъв тип графични решения.Те са неподходящи и неговата цел е да търси други, които да са неконвенционални и излизащи извън сковаващите рамки на клишетата.

Придържайки се към този начин на мислене съм подходил към решаването на пластичните задачи при реализирането на графичните проекти за тази поредица от пиеси на Шекспир.

Д-р Димитър Димитров